

[Hartvig Frisch.]

deres kontrarevolutionære Sprængningsforsøg.“

Det er altsaa et af Skadedyrene, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen nu fortæller, han har skrevet til, for at han skal komme hjem! Jeg tror, at for os, der kender disse gamle Affærer, er der Grund til at sige, som jeg sagde: Noget vil maaske vise sig.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Bemærkninger giver mig kun Anledning til at udtale, at jeg ganske bestemt vil fastholde, at Nationalbankens Obligations salg, som jeg i øvrigt ikke skal kritisere og heller ikke har kritiseret, har haft og har en kreditbegrænsende Virkning, og denne Virkning i Forbindelse med Nationalbankdirektør Bramsnæs' Udtalelse om Kronen og andre Ting i vort finansielle Liv gav mig Anledning til at spørge: Hvilken Bankpolitik agter den høje Regering i Fremtiden at føre? Men som sædvanlig faar man fra denne Regering overhovedet intet Svar paa et alvorligt Spørgsmaal.

Den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Finansminister fortaber sig altid i Fremstilling af den Livsens Ondskab, som fylder den Opposition, der stadig er tilbøjelig til at skildre Statens og de kommunale Finanser paa en Maade, som er Udryk for en Tilsidesættelse af Virkeligheden i forværrende Retning. Den højtærede Indenrigsminister var utilfreds med, at jeg omtalte Kommunernes Forhold som særdeles vanskelige, og den højtærede Minister sagde, at Kommunerne havde i de senere Aar ikke stiftet betydelig Gæld. Nej, det har de ikke, men de har i kolossal Grad udskrevet Skat. Der har heller ikke været store Laanemuligheder for Kommunerne i disse Aar. I Tiden fra 1927—28 indtil 1934—35 er Kommunernes Skattetryk vokset med 70 Mill. Kr., og naar saa den højtærede Minister siger, at mine Betragtninger over Indtægtsnedgangen har været fejlagtige, for i det sidste Aar var det kun en Indtægtsnedgang paa de 100 Mill. Kr., Ministeren nævnte, er det den sædvanlige Kampmaade; man taler ganske simpelt om noget andet, end Modparten har omtalt. Jeg sagde simpelt hen, at siden 1930—31 er der sket en Reduktion af Indtægterne her i Landet med ca. 400 Mill. Kr., samtidig med, at der i dette Tidsrum ud over de ordinære Skatter er udskrevet 80 Mill. Kr. og opretholdt 80 Mill. Kr. i Skattetillæg.

Den højtærede Finansminister gav os nu en Skildring af Statens Gældsforhold, som viser, at de Paastande, man drog rundt

med under Valgkampen, hvorefter denne Regering havde nedsat Statsgælden med nogle og fyrretyve Millioner Kroner, i hvert Fald ikke har noget med Sandheden at gøre, for nu kommer den højtærede Finansminister til, at Statsgælden i disse Aar er blevet forhøjet med 24 Mill. Kr. Men dette er slet ikke rigtigt. Naar man sammenligner Tal, gælder det om, at man for Opstillingen af disse Tal sørger for, at der er samme Grundlag, men mon den højtærede Finansminister har sørget for det?

Den højtærede Finansminister har her udtalt, at Statsgælden den 31. Marts 1929 var 1 373 Mill. Kr. og nu 1 251 Mill. Kr. De to Tal hviler paa et helt forskelligt Grundlag, hvad den højtærede Finansminister dog maa vide. For at komme til Tal, der overhovedet kan sammenlignes, maa man erindre, at i 1929 var i Statsgælden medregnet Hypotekgrundfonden paa 20 Mill. Kr., som nu ikke er med, og der var medregnet den Kursdifferencefond, som den højtærede Statsminister ogsaa har kritiseret, paa 15 Mill. Kr., saaledes at det Tal, der kan sammenlignes med de 1 251 Mill. Kr. nu, ikke er 1 373, men tretten Hundrede og nogle og tredivet Millioner Kroner. Den løse Gæld, man dengang havde for første Gang i Mellemregnskab med Kommunerne, androg 5 Mill. Kr., saaledes at det Statsgældstal, man maa sammenligne med det nuværende for den faste og den løse Gæld, er 1 343 Mill. Kr. Heroverfor stod den 31. Marts 1935 en fast Gæld, som ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister, paa 1 251 Mill. Kr. og en løs Gæld paa 144 Mill. Kr.; det vil sige 1 355 Mill. Kr. Med andre Ord, det, som den faste og løse Statsgæld er steget med i dette Styre, er ikke 24 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister kommer til, men derimod 52 Mill. Kr. Det giver et lidt andet Billede.

Saa siger den højtærede Finansminister, at jeg har udtalt, at den negative Kassebeholdning i Finansaarets Løb er øget fra de 61 Mill. Kr. til et Tal omkring 110 Mill. Kr., og det passer ikke, siger den højtærede Finansminister. Jeg mindes dog, at den højtærede Finansminister ved Tillægslovsforlaget's Frem sættelse gjorde Rede for en Merudgift paa § 26, som den højtærede Finansminister altsaa ikke har Penge i Kassen til at dække, som han altsaa i Virkeligheden skylder, paa 48 Mill. Kr., hvorigennem det Tal fremkommer, som jeg har nævnt; og regner man med denne negative Kassebeholdning og Gælden paa de 64 Mill. Kr., som fremgaar af det sidste Statsregnskab, og Gælden til Vejfonden paa